

Sygn. akt II CZ 13/06

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku H.W. i H.W.

przy uczestnictwie [...]

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2006 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 7 października 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. zaskarżonym postanowieniem odrzucił – na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. – skargę kasacyjną wnioskodawców, ponieważ nie zawiera ona wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawców zarzucił, że skarga kasacyjna spełnia wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Wprawdzie nie zawiera ona wyraźnie sformułowanego wniosku o jej rozpoznanie, ale sama konkluzja skargi kasacyjnej i uzasadnienie jej podstaw świadczą pośrednio o żądaniu przyjęcia skargi do rozpoznania. Ponadto pełnomocnik podniósł, że w piśmie z dnia 20 września 2005 r. uzupełnił – na podstawie art. 398¹³ § 3 k.p.c. – uzasadnienie podstawy skargi kasacyjnej, w którym wskazanie na oczywiste naruszenie prawa materialnego stanowi także przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej. Ma ono charakter samodzielny – na co wskazuje konstrukcja art. 398⁴ § 1 k.p.c. – i dlatego wymaga odrębnego przedstawienia w skardze kasacyjnej, niezależnego od pozostałych elementów istotnych skargi. Nie dochowanie tego wymagania powoduje, że skarga kasacyjna jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania w trzeciej instancji. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych

argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Z treści skargi kasacyjnej wnioskodawców wynika jednoznacznie, że skarga nie spełnia wymagań przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienia odpowiadającego wyżej przedstawionym wymaganiom. Skarga kasacyjna podlega zatem – jak trafnie uznał Sąd Okręgowy – odrzuceniu z powodu niedopełnienia niepodlegającego uzupełnieniu wymagania. W konsekwencji nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 394¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3).